

1. А Йов відповів та й сказав:
2. Справді, то ж ви тільки люди, і мудрість із вами помре!...
3. Таж і я маю розум, як ви, я не нижчий від вас! І в кого немає такого, як це?
4. Посміховищем став я для друга свого, я, що кликав до Бога, і Він мені відповідав, посміховищем став справедливий, невинний...
5. Нещасливцю погорда, на думку спокійного, приготовлена для спотикання ноги!
6. Спокійні намети грабіжників, і безпечність у тих, хто Бога гнівить, у того, хто ніби то Бога провадить рукою своєю.
7. Але запитай хоч худобу і навчить тебе, і птаство небесне й тобі розповість.
8. Або говори до землі й вона вивчить тебе, і розкажуть тобі риби морські.
9. Хто б із цього всього не пізнав, що Господня рука це вчинила?
10. Що в Нього в руці душа всього живого й дух кожного людського тіла?
11. Чи ж не ухо слова розбирає, піднебіння ж смакує для себе поживу?

12. Мудрість у старших, бо довгість днів розум.

13. Мудрість та сила у Нього, Його рада та розум.

14. Ось Він зруйнує й не буде воно відбудоване, замкне чоловіка й не буде він випущений.

15. Ось Він стримає води і висохнуть, Він їх пустить то землю вони перевернуть.

16. В Нього сила та задум, у Нього заблуджений і той, хто призводить до блуду.

17. Він уводить у помилку радників, і обезумлює суддів,

18. Він розв'язує пута царів і приперізує пояса на їхні стегна.

19. Він провадить священників босо, і потужних повалює,

20. Він надійним уста відіймає й забирає від старших розумність.

21. На достойників лє Він погорду, а пояса можним ослаблює.

22. Відкриває Він речі глибокі із темряви, а темне провадить на світло.

23. Він робить народи потужними й знову їх нищить, Він народи поширює, й потім

ВИВОДИТЬ В НЕВОЛЮ.

24. Відіймає Він розум в народніх голів на землі та блукати їх змушує по бездорожній пустелі,

25. вони ходять навпомацки в темряві темній, і Він упроваджує їх в блуканину, мов п'яного!